

[Landbrugsministeren.]

skal finde Sted, vil det ved denne Lov blive gjort obligatorisk for Kommunalbestyrelserne og Amsraadene for henholdsvis mindre og større Omraader at træffe Foranstaltning til Bekæmpelsen, naar den skete Skade ved Vurderingen, som nærmere omtalt i Lovforslaget, skønnes at overstige 300 Kr. Og her maa det bemærkes, at de 300 Kr. kan fremkomme ved Sammenlægning af Skader for flere tilstødende Ejendomme, hvilket naturligvis navnlig har Betydning for mindre Jordbrugere, samtidig med at det ogsaa i denne Forbindelse maa fremhæves, at man kan sammenlægge Skaderne for et helt Aar, saaledes at det ikke skulde blive svært, hvis Raagerne virkelig gør nogen Skade, at naa op til de 300 Kr. Endvidere foreslaas det, at Bekæmpelsen, for saa vidt den foretages ved Amsraadets Foranstaltning, skal omfatte hele Landomraadet og ikke et enkelt Sted beliggende indenfor 15 km. fra Skadestedet. Amsraadet kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, udvide denne Grænse yderligere. Hvor der er Tale om Skader, der omfatter et større Landomraade, vil Bekæmpelsen altid være at udføre af Amsraadet, ikke af en Flerhed af Kommuner, og hvor der er et saadant stort Landomraade og den samlede Skade er opgjort til mindst 2 000 Kr., skal Amsraadet, naar et Flertal af de landøkonomiske Foreninger indenfor Landomraadet fremsætter Begæring om Bekæmpelse, foretage denne Bekæmpelse, saaledes at hele det paagældende Landomraade kommer ind derunder. Endelig er der tilføjet en ny Bestemmelse om, at hvis der opstaar en ny Koloni af Raager, skal Ejeren eller Brugeren af den Ejendom, hvor den opstaar, være forpligtet til, for saa vidt det sker indenfor et Omraade, hvor Amsraadet foretager Bekæmpelsen, at give Meddelelse om den nye Kolonis Opstaen til Amsraadet, og Undladelse af at opfylde denne Meldepligt vil da blive straffet med Bøder fra 20 til 500 Kr.

Dette er de vigtigste Bestemmelser, der er indsat, efter at Ministeriet i Tiden mellem de to Rigsdagssamlinger har forhandlet med Landboforeninger og Husmandsforeninger om Spørgsmaalet, og efter at Forslaget nu har været Genstand for en meget indgaaende Drøftelse og Overvejelse i det andet høje Ting, skal jeg med disse Bemærkninger anbefale det til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Stegger Nielsen: Det er jo rigtigt, saaledes som det nu blev oplyst, at Raagerne,

der optræder kolonivis og ynder at optræde særlig paa visse bestemte Egne af Landet, forvolder ikke ringe Skade paa Landmændenes Afrøde, og selv om man er en stor Ven af vort ikke særlig rige Fugleliv og kan have ikke ganske lidt tilovers for Raagen som Fugl betragtet, maa jeg dog sige, at hvor Raagerne, som f. Eks. i Randers Amt, optræder meget talrigt og forvolder Skade, maa vi naturligvis ønske deres Antal begrænset. Jeg skal nævne, at i et enkelt Aar var der i Randers Amt i 63 Tilfælde af vurderede Skader voldt Skader af Raagekolonierne til et samlet Beløb af 19 000 Kr., hvilket viser, at det ikke var saa ganske lidt Skade, Raagerne voldte visse Ejere af Landbrugsejendomme. Der var desuden 150 Skadetilfælde, som ikke blev vurderet. Dette viser, at selv om man ikke kan ønske Raagerne udryddet, maa man begrænse deres Antal. Dette er Hensigten med nærværende Lovforslag. Jeg skal i Henhold til den udførlige Redegørelse, den højtærede Landbrugsminister har givet for Forslaget, og i Henhold til, at det har været underkastet Udvalgsbehandling i Folketinget, paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Henrik Nielsen: Hvis Raagerne ikke havde den Tilbøjelighed, de har, til at leve i større eller mindre Kolonier, men var spredte over det ganske Land, var der neppe Tvivl om, at den Gavn, Raagerne gør, vilde være større end Skaden, de gør. Nu optræder de imidlertid samlede i større eller mindre Kolonier, og derved kan det komme til at gaa for stærkt ud over den enkelte; der kan f. Eks. ske det, at Raagerne tager Havren hos den ene Jordbruger og Larverne hos den anden, og saa er Forholdet straks i høj Grad ulige. Det er jo ganske særlig Havren, de er ude efter, og de misforstaar i høj Grad Situationen, for de tager den lige, naar den er saadet, i Stedet for at vente, til der skal høstes; men Skaden er dog vistnok ikke længere saa stor som tidligere, efter at det er blevet mere almindeligt at benytte Radsaamaskine, for naar en Mand gaar ud og saar med Haanden, er det ligesom han inviterer Raagerne og er ude for at fodre dem. Det er Raagerne intelligente nok til at forstaa, saa de tager Havren lige med det samme, men Saaning med en Radsaamaskine foregaar mere diskret. Raagerne forstaar ikke lige straks, det er noget for dem, saa jeg tror, som sagt, at Skaden er mindre nu end tidligere.

Dette Lovforslag gaar, som Landbrugsministeren ogsaa sagde, ikke ud paa